

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за едиж годишъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе. Спомоществованіи-та трѣбва всякога да сѣ придѣланы и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ групѣ, или въ пощенскы тѣмбры (пулове), Пѣмскы, Прусскы, Русскы и Французскы, на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградѣ. Извѣстія сѣ вмѣстѣватъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 3.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 23 ФЕВРУАРІЙ 1878.

Брой 8.

“ВСИЧКО ЩО НАМЪРИ РЪКА-ТА
ТИ ДА НАПРАВИ, НАПРАВИ СЪ
СИЛЪ-ТЪ СИ.”

Екклес. 9; 10.

1.

Това е едно отъ много-то мѣдры и практическы правила за управленіе-то на животъ-тъ ни съ конто Слово-то Божіе изобилува. То може да сѣ приложи въ всички-тъ дѣянія на чловѣцы-тъ. То е толкозъ полезно за Христіанинъ-тъ въ търговіи-тъ му колкото и въ извършваніе-то на религіозны-тъ му длѣжности. И наистинѣ право може да сѣ каже че е невѣзможно за усърдний-тъ Христіанинъ да отдѣли търговскій-тъ си животъ отъ духовный-тъ, защото и два-та трѣбва да сѣ управляватъ споредъ ежцы-тъ правила. Истинно-то Христіанство не ни дава само единъ видъ догматическѣ вѣрѣ, но отива по-нататѣкъ и вдухнува въ сѣрдца-та ни любовь за правдѣ-тъ въ дѣянія-та ни. Истинный-тъ Христіанинъ трѣбва да сѣ правъ не само въ вѣрѣ-тъ си, но и въ начина-тъ на живяніе-то си. Това като сѣ тѣй, всѣкой искрененъ Христіанинъ трѣбва да сѣ благодаренъ за практическы-тъ правила конто сѣ излагатъ въ Слово-то Божіе. Нека поразгледамы какво е значеніе-то на горѣизложено-то правило.

Първо-то важно поученіе, което сѣ заключаваше въ това правило е, *върши работѣ-тъ кояко е при тебе*. Това сѣ учишь отъ думы-тъ: “Всичко що намѣри рѣка-та ти да направи, направи.” Тѣзи часты отъ стихъ-тъ съдържаваша слѣдующы-тъ важны наставленія или повеленія: 1, върши онова което е прѣдъ тебе, онова което споредъ състояніе-то си и силы-тъ си можешъ да извършишь; 2, върши настоящы-тъ си длѣжности, т. е. длѣжносты-тъ на всѣкой день и часъ, и 3, върши малкы-тъ работы тѣй добръ както и голѣмы-тъ.

1. Извършвай длѣжностъ-тъ кояко положеніе-то ти изискува отъ тебе. Това е едно отъ най-важны-тъ повеленія за всички оныи конто желаетъ да сѣ нанстинѣ сполучливи въ животъ-тъ си. Можемъ да кажемъ, обаче, че нѣма друго правило което млади-тъ повече прѣтѣпятъ когато начнуватъ дѣятелный-тъ си животъ въ този свѣтъ. Чловѣцы-тъ на всѣко мѣсто силно желаетъ да сѣ отличатъ въ нѣщо, да получатъ чинъ и силѣ въ този свѣтъ; и младежи-тъ въобще мислятъ че ако тѣ можехъ да извършатъ нѣщо вѣтъ отъ обыкновенны-тъ имъ длѣжности, тѣ щѣхъ да успѣхътъ и да сѣ отличатъ въ общество-то. Трѣбва да помнимъ, обаче, че това мнѣніе е лъжовно и вредно. Ный можемъ повѣрително да положимъ това правило, че *невѣрность* въ испъняваніе-то на длѣжносты-тъ ни конто ни палага положеніе-то въ което Богъ ны е турилъ, е единъ знакъ на *неспособность-тъ* ни да извършавамы

длѣжносты-тъ на нѣкое по-высоко положеніе. Истиненъ успѣхъ може да сѣ придобие само като вѣрно и усърдно сѣ испъняватъ повседневны-тъ длѣжности. Видимъ успѣхъ или видимо отличіе, което сѣ придобива другоаче, не заслужва да сѣ има. Минѣла-та и настояща-та исторія посочва множество примѣры конто доказватъ нищожность-тъ на отличенія конто не сѣ основаватъ на здравѣ основѣ. Чловѣцы безъ никакво достоинство внезапно и случайно сѣ въздигатъ на высокы положенія. За нѣколко врѣме тѣ сѣ лѣскаютъ, уважаватъ и даже обожаватъ отъ други-тъ, но като сѣ были въздигнати безъ тѣ да иматъ у себе си достоинство, тѣ не сѣ въ състояніе да крѣпятъ высоко-то си положеніе, и за това падатъ тѣй внезапно както внезапно сѣ и всѣкачихъ, и мнозина падатъ много понизко отъ колкото сѣ были прѣди да сѣ въскачатъ, и умираатъ въ бѣдность и безчестіе. Дано млади-тъ ни чѣтатели да внимаваатъ на гласъ-тъ на Божіе-то провиденіе и на гласъ-тъ на Божіе-то слово, който казва: *истинно величіе* може да сѣ основава само *върху истинно достоинство*.

Нека никой да не сѣ прѣдава на въображенія като мисли че той бы извършилъ голѣмы работы само ако да имаше добръ случай т. е. само ако да бѣше въ друго мѣсто или положеніе. Послушаніе-то на длѣжносты-тъ ще води всѣкого за да извърши той най-много въ положеніе-то въ кое-то сѣ намира. Никой не може безъ вредъ да сѣ вдава на мечтателны въображенія колкото за какво бы извършилъ ако той да бѣше въ по-добры обстоятелства. Истинно-достоинный-тъ чловѣкъ прави неблагопріятны-тъ обстоятелства стѣпала къмъ успѣхъ. Такъвъ чловѣкъ жѣне побѣды отъ несполуки. Успѣхъ-тъ става по-голѣмъ когато сѣ сѣ придобилъ чрѣзъ малкы срѣдства и въ мѣжны обстоятелства. Такыва врѣмена като настоящы-тъ особно изискуватъ отъ млади-тъ да испъняватъ длѣжносты-тъ си. Ако младежи-тъ желаетъ да бѣдѣтъ достойни граждани и достойни Христіани, тѣ трѣбва да сѣ стараютъ да извършаватъ добръ всичко щото могатъ въ обстоятелства-та въ конто сѣ намиратъ. Тѣ трѣбва да сѣ тѣрпѣливи, трудолюбиви и дѣрзостни. Мѣжнотин сѣ намиратъ на всѣко мѣсто и на всѣкѣ страцѣ, по истинно-то тѣрпѣніе и дѣрзость-та побѣждаватъ и най-голѣмы-тъ мѣжнотин.

“Който обыча поученіе, обыча знаніе; но който мрази обличеніе, безумецъ е.”

“Въ пѣтъ-тъ на правдѣ-тъ има животь; и шестіе-то на пѣтъ-тъ ѣ не завожда въ смѣрътъ.” “Мѣдрыи сыны пріимѣ отеческо-то поученіе, а присмѣвѣтель-тъ не слуша обличеніе.”

ЗЛУПОТРѢБЕННО БОГАТСТВО.

Стрѣмленіе-то за придобываніе-то на богатство е было почти всеобща страсть. Истинна е че придобываніе-то на богатство не е противозаконно когато то сѣ употреблява за славѣ-тъ Божіи и за ползѣ-тъ на подобны-тъ ни, но, когато му липсува тѣзи чловѣколюбива цѣль, то става примка и измама на свой-тъ прѣтежатель.

Има много примѣры на разны богаты чловѣцы, конто поясняватъ тѣзи важны истинѣ, но ный ще разгледамы само заблѣжitelный-тъ животъ на единъ Англичанинъ на име Вилхелмъ Бекфордъ отъ Фонтилъ.

Той сѣ роди къмъ срѣдѣ-тъ на осемнадесетый вѣкъ; и бѣше единъ сынъ на единъ богатъ Западно-Индійскій господаръ, който, като умрѣ когато сынъ му бѣше на десетъ години, остави единъ приходъ повече отъ 100,000 анлиры на годишъ-тъ, да сѣ събира додѣ порасте момче-то. Умственны-тъ силы на младый Бекфорда бѣхъ здравы, и никаквы жѣрты не сѣ щадехъ за да го снабдятъ съ едно високо воспитаніе. Най-знамениты-тъ художници бѣхъ повѣкани да го учатъ на изящны искусства и музикѣ. Когато бѣше на двадесетъ и единъ годишъ, сѣ единъ царскій приходъ, който бѣше възлѣзълъ до единъ миллионъ анлиры, готовы пары, той сѣ впуснѣ въ свѣтъ-тъ. Колко много срѣдства за ползѣнъ животъ му бѣхъ повѣрени! Приходъ-тъ му можеше да пропѣди бѣдность-тъ отъ всички-тъ области на отечество-то му. Великий-тъ талантъ който прави чловѣцы-тъ щастливи бѣше въ власть-тъ му; но той отхвърли златно-то благоврѣміе. Гордѣ и высокомѣрѣ, младый Бекфордъ сѣ оттегли отъ дѣятелны-тъ заниманія на тозъ животъ; и като отиде въ Европѣ, той сѣ вдаде на единъ раскошенъ и спокоенъ животъ. Той избра да живѣе въ Португаліи, дѣто сѣградилъ единъ изряднѣ къщѣ, и тамъ расточаваше пары-тъ на огромный си приходъ.

Прѣзъ прѣбываніе-то си въ Португаліи, той посѣтилъ нѣкои отъ богаты-тъ и раскошны-тъ мѣнастыри на оныи дѣржавѣ. Мѣжно е да си въобразимъ тържество-то и блѣкъ-тъ на това пѣтуваніе, което приличаше повече на едно славно пѣтуваніе на нѣкой источникъ князь нежелелъ на едно частно лице. “Всѣко нѣщо,” говори самъ той, “което можеше да сѣ помысли или да сѣ въобрази за наше удобство или пригожденіе сѣ посѣе съ насъ — нищо не оставаше задъ насъ освѣтъ грижа и скѣрбъ.” “Таванъ-тъ на моѣ-тъ стаѣ въ мѣнастырь-тъ,” прилага той, “бѣше позлатенъ и окрашенъ; помостъ-тъ бѣше постланъ съ Персійскы килимы отъ най-изящно тканіе; трѣпеза-та бѣше украсена съ найизрядны есѣдове и омывалины-тъ

бѣхъ изработени отъ най-прѣчисте-но сребро.” Готварница-та въ който сѣ приготвяше обѣдъ-тъ му сѣ описва така: “Прѣзъ неѣж течеше една быстра рѣка, отъ който сѣ образувахъ щерны, въ конто сѣ намирахъ рѣчны рыбы отъ всякакъвъ видъ. На единъ странѣ бѣхъ натрупани купове мѣсо отъ разны птицы и други животны; на другѣ странѣ — растенія и плодове отъ голѣмо разнообразіе. Освѣтъ дългый-тъ редъ храни, тамъ сѣ простираше единъ редъ пещи и при тѣхъ купове отъ пшенично брашно, бѣло като снѣгъ: грамады отъ шекеръ, делвы съ найчисто масло, и млинове въ голѣмо изобиліе. Обѣдъ-тъ, който слѣдваше подиръ тѣзи приготовленія, ставаше въ единъ великолѣпнѣ стаѣ на мѣнастырь-тъ, украсенъ съ образы, и освѣтлена съ голѣмы востѣчны свѣцы поставени на сребрны полюеи.” “Угощеніе-то,” прилага той, “сѣстоеше отъ най-сѣжны и изрядны ястія отъ всѣко врѣме на годишъ-тъ, и донесени отъ далечны земли.” Сладкы-тъ пѣща и плодове натурѣи въ златны съѣжды ги очаквахъ въ единъ стаѣ още по-свѣтлѣ. Тѣй живѣше Бекфордъ прѣзъ това пѣтешествіе. Скѣрбны въспоминанія сѣ възбуждатъ въ насъ, като четемъ тѣзи повѣсть, за богатый-тъ чловѣкъ “който сѣ обличаше въ багрѣннѣ и виссонъ, и веселеше сѣ всякой день свѣтло.”

Като сѣ върнѣ въ отечество-то си, Бекфордъ и тамъ сѣ прѣдаде на безумны-тъ наслажденія. Като намразилъ великолѣпный-тъ домъ който баща му бѣше сѣградилъ съ голѣмы иждивенія, той заповѣда да го срутѣтъ до основанія-та му, и рѣшилъ да сѣ въздигне върху развалины-тъ му едно зданіе, което по красотѣ-тъ си да прѣвѣсеходи всяко друго до тогава познато въ Англіи-то искусство, и построилъ Фонтилскій-тъ палатъ, едно отъ чудеса-та на Западнѣ Англіи. Всичкы-тъ галлеріи на свое-то огромно зданіе Бекфордъ въздигаше съ единичко-то рѣшеніе да овѣковѣчи память-тъ на фамилиѣ-тъ си, отъ който той сѣ хвалеше че произхожда. Чудо-то на голѣмѣ-тъ тѣзи сѣградѣ бѣше единъ голѣмъ стѣлпъ въздигнѣтъ нѣкакси по начинъ-тъ и духъ-тъ на оныи конто нѣкогаси направихъ подобенъ стѣлпъ на поле-то Сенааръ: “Елате да си сѣградимъ градъ и стѣлпъ, на който върхъ-тъ да стига до небе-то, и да си придобиемъ име.”

За да сѣ свѣрши този царскій палатъ, трѣбваше да сѣ употребѣтъ почти всички-тъ коля на областѣ-тъ, така щото по едно врѣме земледѣліе-то значително пострада. Даже нощъ-та не сѣ показѣ прѣпятетвіе на негово-то истѣрпѣніе. Огневе сѣ запалихъ и новы работници почнувахъ работѣ-тъ вечеръ да позамѣнятъ оныи конто сѣ работили денѣ. Главно-то наслажденіе на

Бекфорда бѣше да наблюдава издиганіе-то на здание-то. Вечеръ той щѣше да ся въскачи на нѣкое високо мѣсто, и тамъ уединенъ щѣше да наслаждава очи-тъ си за часове съ чудесно-то зрѣлище. Тѣзи сграда ся виждаше, нанстина, неговъ-тъ идолъ—прѣдмѣтъ-тъ за който той живѣше. Той посвѣти всички-тъ си сили да осжществи най-прѣлестно-то видѣніе на едно распалено въображеніе. Подиръ свършване-то на здание то, поведение-то му бѣше още по-извънредно. Той изгради единъ эндъ дванадесетъ крака высокъ, който опасваше здание-то и дворъ-тъ който обемаше мѣста за разходки повече отъ шесть часа. Въ този таинственъ окръгъ едвамъ ся позволяваше на нѣкой посѣтителъ да влѣзе. Той живѣше самъ въ този скѣпоцѣненъ палатъ като отбѣгваше всяко сношеніе съ вънкашны-тъ свѣтъ. Казва ся, че царъ-тъ самъ пожелалъ да влѣзе въ това чудесно жилище, но му ся не позволило. Странници ся прѣструваха като слуги или селаче съ надежда да грабнѣтъ единъ погледъ отъ неговъ-тъ слава. И вътрѣшна-та му красота не бѣше по-малко любопытна. Всичко, щото некуство-то и богатство-то можеха да доставятъ, бѣше тамъ. “Златни и серебряни сѣждове и чашы”, казва единъ който видѣлъ мѣсто-то, “сѣ толкозъ многочисленни щото очароваватъ око-то; и когато погледнеш на свѣтильници-тъ и украшения-та които украсяватъ стѣнъ-тъ, помислилъ бы си че стоишь верѣдъ съкровищницѣ-тъ на единъ источенъ князь на когото всичко-то богатство стѣи отъ златни и серебряни сѣждове украсены съ драгоцѣнны каманіе отъ всякакъвъ видъ”.

Такъвъ бѣше Бекфордъ отъ Фонтилъ. Съ приходъ повече отъ 100,000 лиры на годинъ-тъ, той ся виждаше на върхъ-тъ на благополучіе-то. Кой бы ся осмѣлилъ да нарече това величіе суета? А пакъ това бѣше тѣй. Случи ся че станъ едно внезапно отниманіе на Западно-Индійско-то му имущество. Сѣдбы-тъ не ся показваха благоприятны, и бъркотинъ-тъ налуха като порой въ домъ-тъ на богатый-тъ владѣтель. Врата-та които отъричаха влизаніе-то на единъ царъ бѣха отворени отъ единъ грубъ чиновникъ. Сграда-та направена съ толкова голѣмы изживенія, быде продадена. По-голѣмата часть отъ скѣпы-тъ съкровища ся продадохъ чрѣзъ публичнѣ продажбѣ, и Бекфордъ испѣденъ, отиде да прѣкара старинъ-тъ си въ едно блатисто мѣсто; тамъ да размышлява за непостоянство-то на богатство-то, и за пражосваніе-то на скѣпы-тъ таланты които му бѣха повѣрени, и да познае суетность-тъ на чловѣчески-тъ желанія. Той падна непожаленъ отъ никого. Каква смѣтка ще дава той за голѣмо-то богатство повѣрено на негово-то домоустройство? Защото ся виждаше да струва малко повече отъ единъ купъ смѣтъ! Той остави единъ извехтѣла кѣшъ въ Португаліи, и двѣ порутены кѣшы въ Англіи. Стѣлпъ-тъ който той издигна съ толкозъ разности, падна до основаніе-то. Раскошны-тъ произведенія на този богатъ чловѣкъ ся стоиша, както сланъ-тъ прѣдъ слънце-то. Така на край-тъ на свой-тъ животъ той позна че бѣше твърдъ измаменъ. Дано всѣкой, на когото Богъ е повѣрилъ повече или по-малко отъ този благотворенъ талантъ, да го употрѣблява тѣй богоугодно, щото да му бѣде благословеніе и утѣха на смъртныи часъ, а не проклѣтія и горестны въспоминанія!

“На богаты-тъ въ тойзи свѣтъ зарѣ-

чай да не высокоумствува, нито да ся надѣхъ на непостоянство-то на богатство-то, но на Бога живаго, който дава намъ всичко изобилно за наслаждение”. — 1 Тим. 6; 17.

ЛАГАЙКЪ.

Въ минжлий-тъ си брой говорихмы крѣтцѣ за силъ-тъ на Евангеліе-то между Американскы-тъ Индіицы, и дадохмы нѣколко отъ думы-тъ на нѣкои отъ онѣзи Христіаны. Сега ще кажемъ нѣщо за опытность-тъ на Лагаикъ, единъ отъ първы-тъ главатары въ онова племе. Исторія-та на този чловѣкъ е доста любопытна. Той е былъ великъ между Чимшианскы-тъ главатары; былъ е единъ горделивъ и крвожedenъ чловѣкъ, който не само ся е наслаждалъ да отнема животъ-тъ на неприятели-тъ си, но ся е хвалилъ за голѣмо-то число на убійства-та който бѣше извършилъ. При това той по-напрѣдъ бѣше магесникъ, и даже дѣщеря му, едно малко дѣте, бѣше ся наставлявала въ този омразенъ занаятъ. Той много бѣ прѣпятствувалъ на Христіанскы-тъ проповѣдникы, и веднѣжъ искаше да го убіе. При венчко това, обаче, той най-послѣ почна да ходи на цркви-тъ и на училище-то дѣто ся поучаваше въ законъ-тъ Господень. Слѣдъ това той ся отказа отъ языческий-тъ си чинъ и ся причисли при онѣзи които отидоха въ Метлахъ-Кетлахъ. Тамъ той ся научи дърводѣлство, и свѣрши-тъ му навъщи постепенно ся омекчаваха отъ Божіи-тъ благодать. За нѣколко врѣме слѣдъ крещеніе-то си, той постоянноуваше въ правый-тъ пѣтъ, но стари-тъ му приятели отъ Симпсонъ го прѣдумваха да ся повърне и да захване първо-то си мѣсто между тѣхъ. Като ги слушаше да му говорятъ, въ него ся подбуди желаніе да послѣдва пакъ злы-тъ пѣтища. Той призна приятели-тъ си въ Метлахъ-Кетлахъ заедно и имъ каза че ся е рѣшилъ да ся повърне на прѣднѣ-тъ си пѣтища. Той знаеше че не постѣпваше право, и че може бы вѣчно щѣше да погыне; но при венчко това, пакъ имаше нѣщо което го влачеше назадъ. Слѣзи ся ронехъ отъ очи-тъ му като ся прощаваше съ тѣхъ. Всички-тъ му приятели съ голѣмъ скърбъ го изгледаха като влѣзе въ ладий-тъ си и ся оправи за кѣмъ ветхо-то си мѣсто. Мнозина ся надѣваха, обаче, че тѣ можехъ пакъ да ся срѣщнатъ съ него.

Лагаикъ ся носеше по водъ-тъ до когато ся мръкна, и тогава той ся спрѣ въ едно малко заливче. Тамъ нѣмаше никой другъ чловѣкъ нито да му помага нито да го искушава, но той прѣмни на онѣзи нощъ въ силнѣ борбѣ съ силенъ врагъ. Всесилный-тъ пріятель обаче го подкрѣпываше. Борба-та му бѣше вътрѣшнѣ. Той силно усѣщаше че ся вращае въ пѣтъ-тъ на погубленіе, и че отговорность-та му прѣдъ Бога, който бѣ отворилъ очи-тъ му да познае спасителный-тъ пѣтъ, бѣше твърдъ голѣма. Прѣди да ся съмне, обаче, той излѣзе побѣдителъ срѣщо искушенія-та на Сатанъ, който искаше да го влачи назадъ кѣмъ развратность-тъ на язычничество-то. Щомъ ся съмня той ся върна пакъ при Христіанскы-тъ си приятели, отиде право при проповѣдникъ-тъ та му расправи какъ бѣше ся искушавалъ, и му ся моли за прощеніе.

Отъ тогава послѣ Павелъ Лагаикъ нарастваше въ Божіи благодать и бѣше усърденъ Христіанинъ. На 1860 той

ся разболѣ на едно мѣсто когато пѣтуваше. Той желаше да види проповѣдникъ-тъ си, но този послѣдній-тъ не можѣ да отиде да го види. Лагаикъ почна да му пише едно писмо, но смърть-та дойде върху него, и той не можа да го свѣрши. Ето началъ-то писмо:

“Драгый ми Господине, това е послѣдно-то ми писмо, въ което искамъ да ви кажѣ, че азъ съмъ много честитъ. Азъ отивамъ да си починѣмъ отъ смущенія, трудове и искушенія. Азъ не ся боѣмъ да срѣщамъ Бога моего. Въ болезненно-то си тѣло азъ всѣкога съмъ помнилъ думы-тъ на Господа Исуса. . .”

Телескопический изгледъ на лунъ-тъ.

ЛУНА-ТА.

Отъ небесны-тъ свѣтила никое освѣтъ слънце-то не е толкова важно за насъ колкото луна-та. Тя е най-близо до насъ отъ всички-тъ тѣла по небе-то: разстояние-то ѣ отъ земѣ-тъ е 238,900 мили, или 130 пѣти по-малко нежели онуй на най-близѣ-тъ до насъ отъ планеты-тъ. Луна-та ни дава свѣтлинъ нощъ, и Библия-та ни говори за това като за нѣщо особенно важно въ твореніе-то на свѣтъ-тъ, “И направи Богъ дѣтъ-тъ голѣмы свѣтила; голѣмо-шо свѣтило за да владѣе на дѣтъ-тъ, а малкото свѣтило за да владѣе на нощъ-тъ.” Быт. 1; 16. Свѣтлинъ-та която луна-та ни испраща, ако и да ся вижда твърдъ голѣма, е нищожна въ сравненіе съ онѣзи на звѣзды-тъ; защото луна-та свѣти съ чуждъ свѣтлинъ, като заема свѣтлинъ-тъ си отъ слънце-то. Г. Буке е прѣсметналъ че свѣтлина-та на лунъ-тъ е 300,000 пѣти по-слаба отъ слънечнѣ-тъ свѣтлинъ.

Луна-та е много по-малка отъ земѣ-тъ; діаметръ-тъ ѣ е около 2,100 мили, а плътность-та ѣ като е около $\frac{2}{3}$ отъ онѣзи на земѣ-тъ, то обемъ-тъ ѣ е само около една петдесетъ часть отъ обемъ-тъ на земѣ-тъ. Повърхность-та на лунъ-тъ е около една тринадесетъ часть отъ онѣзи на земѣ-тъ, или около 14,600,000 четв. мили, което е равно на едно пространство колкото онуй на Сѣвернѣ и Южнѣ Америкѣ.

Луна-та има три движенія. Първо, движеніе около слънце-то което тя извършва заедно съ земѣ-тъ, като ѣ придружава тѣй щото ако да можеше нѣкой наблюдатель да ся възвыси надъ слънечнѣ-тъ системѣ, той бы помислялъ че луна-та и земя-та ся въртятъ по сѣщъ-тъ орбитѣ. При венчко дѣто луна-та ся влѣче подиръ земѣ-тъ около слънце-то, мѣсечна-та година по извѣстны причинны е по-къса отъ нашъ-тъ—тя е само 346 днѣ. Въ другы-тъ си двѣ движенія луна-та ся завърща сѣщеврѣменно около земѣ-тъ и на ость-тъ сп, като извършва и двѣ-тъ обращанія веднѣжъ-тъ около 29 $\frac{1}{2}$ днѣ. Отъ това е явно

че лунно-то денонощіе държи 29 $\frac{1}{2}$ днѣ. т. е. около четири седмицы споредъ наше-то врѣме — двѣ седмицы дѣнь и двѣ седмицы нощъ.

Когато ся гледа прѣзъ единъ добръ телескопъ, луна-та прѣдставя единъ много хубавъ изгледъ. Тя е толкова близо до насъ щото по лице-то ѣ ся сгледватъ отлично, съ телескопъ-тъ, планины, вулканы и долове. Астрономи-тъ сѣ изработили особенны харты за повърхность-тъ на лунъ-тъ и сѣ дали вече имена на планины-тъ, на вулканы-тъ, и на по-забѣлжителны-тъ ѣ окръжія. Напримѣръ на лунъ-тъ сѣ сгледуватъ тѣй наречены-тъ “Апеннинскы планины,” вулканически устія наречены “Коперниково” и “Кеплерово,”

една точка въ който ся види да ся срѣщатъ нѣколко бърда планины наречена по име-то на единъ знаменитъ астрономъ “Тихо.” Друго черно пятно е пріело названіе-то “Платоновъ помостъ.” Телескопъ-тъ не открыва по лице-то на лунъ-тъ ни най-малкы бѣлѣзи отъ животъ.

Луна-та е най-силенъ дигателъ въ образованіе-то на приливы-тъ и отливы-тъ въ океаны-тъ, които вършатъ единъ твърдъ важнѣ часть въ мореплаваніе-то и търговіи-тъ. Както знаеме, океани-тъ сѣ съставены отъ водъ, т. е. отъ частицы по-подвижны помежду си нежели онѣзи на сушъ-тъ; и за това привлѣкательно-то вліаніе на лунъ-тъ и на слънце-то върху земѣ-тъ повърхность става по-явно въ океаны-тъ нежели по сушъ-тъ. Притяженія-та на лунъ-тъ и слънце-то въ отношеніе едно кѣмъ друго сѣ приблизително както 5 кѣмъ 2. По нѣкога тѣ дѣйствуватъ заедно и тогава съединено-то нмѣ вліаніе върху океаны-тъ ся прѣдставлява съ цифръ-тъ 7, т. е. 5+2; тогава приливы-тъ биватъ голѣмы. Биватъ врѣмена когато тѣ дѣйствуватъ противоположно и тогава притяженія-та нмѣ ся унищожаватъ едно друго и общо-то нмѣ дѣйствіе ся прѣдставя съ разницѣ-тъ между 5 и 2, т. е. съ 3; тогава приливы-тъ биватъ малкы.

Затмѣнія-та на слънце-то и на лунъ-тъ, които всѣкой пѣтъ сѣ производили ужасъ и трепетъ у невѣжественны-тъ и суевѣрны-тъ людѣ, ставатъ отъ обращаніе-то на лунъ-тъ около земѣ-тъ. Слънечно затмѣніе става когато дойде луна-та между земѣ-тъ и слънце-то, т. е. въ врѣме на новолуніе; а лунно — когато земя-та дойде между слънце-то и лунъ-тъ, т. е. въ врѣме на пълнолуние.

Физическо-то състояніе на лунъ-тъ различава отъ това на земѣ-тъ.

1. Луна-та нѣма атмосферѣ, отъ дѣто слѣдва че на неѣ нѣма вода и облаци. Това ся доказва отъ опыты съ спектроскопа и отъ сѣнны-тъ на планины-тъ по лице-то ѣ, кои-тъ не быха были толкова мрачны ако да имаше атмосфера да отражава и прѣломѣва слънечны-тъ лучи. На лунъ-тъ като нѣма атмосфера, нѣма и атмосферически промѣненія, а отъ това е явно че тамъ трѣбва да става по нѣкога нетѣрпима жѣга, а по нѣкога нетѣрпимъ студъ.

2. На лунъ-тъ нѣма разнообразіе въ годишны-тъ врѣмена. Наведенность-та на ость-тъ ѣ кѣмъ площъ-тъ на около орбитѣ-тъ ѣ е около 89 градуси, т. е. жгль-тъ между ость-тъ и площъ-тъ на орбитѣ-тъ е около единъ градусъ, и отъ това не можѣтъ да ставатъ промѣненія на годишны-тъ врѣмена.

Горни-тъ забѣлжванія показватъ че луна-та не е приспособена за да жи-

вѣкъ на нѣкъ сѣщества подобны на насъ человѣцы-тѣ. Но кой може да каже че ты никога не е была приспособлена за обиталище или на сѣщества подобны на насъ или на сѣщества съ друго естество и други нужды създадени отъ Оногова който е сътворилъ всичко? — *И. Х. Х.*

АФОРИЗМЫ ИЛИ КРАТКЫ ИЗРЕЧЕНИЯ ПО ВЪСПИТАНИЕ-ТО.

3. Учители и ученици.

Природа-та безъ въспитаніе е слѣпа, а въспитаніе-то безъ природѣ-тѣ е недостаточное. — *Плутархъ.*

Най-удобно-то врѣме въ което дѣца-та можѣтъ да научатъ нѣщо добро, е когато умове-тѣ имѣ сѣ добръ расположеніи къмъ него. — *Локъ.*

Учитель-тѣ трѣбва да направи ученицы-тѣ си да испытатъ и здраво да прѣсѣяватъ вѣщо което четѣтъ. — *Монтенъ.*

Дѣте-то трѣбва да учи онова което е приспособено за него-тѣ умѣ, а да не се забавлява съ онова което трѣбваше да учи по-послѣ. — *Руссо.*

Да учимъ ще каже да трѣгнемъ отъ нѣщо което знаемъ къмъ нѣщо което още не знаемъ. — *Коменій.*

Голѣмо-то искусство на учитель-тѣ е да спечели и да държи вниманіе-то на ученикъ-тѣ си; като има това, той навѣрно ще напѣрѣда толкозъ скоро колкото силы-тѣ на ученикъ-тѣ ще му позволятъ. — *Локъ.*

Характер-тѣ на учитель-тѣ опрѣдѣлява характер-тѣ на училище-то; не толкозъ много какво прави той, колкото какъвъ е. Истинна е пословица-та: "Какъвто е учитель-тѣ, такова е училище-то." — *И. Кърри.*

Учители-тѣ трѣбва да пазятъ слѣдующи-тѣ правила:

1. Никога да не наказватъ едно дѣте съ гнѣвъ.

2. Никога да не лишаватъ едно дѣте отъ едно нѣщо безъ да му го върнатъ.

3. Никога да не прѣстѣпятъ обѣщанія-та си.

4. Никога да не прѣнебрѣгаватъ даже едно прѣстѣжленіе.

5. Въ всички-тѣ нѣща, тѣ трѣбва да показватъ на ученицы-тѣ си примѣры достойны за подражаніе. — *Вилдерспинъ.*

Колкото ученъ може и да е единъ учитель, колкото пѣлнъ може и да е сѣ идеи, и колкото обширно и да ги разбира, пакъ той има нуждѣ отъ другъ силѣ надъ всичко това за да може да направи впечатленіе отъ тѣзи идеи въ умове-тѣ на други-тѣ. — *Кранъ.*

Онѣзи науки трѣбва да се считатъ за първоначалны, които учатъ млади-тѣ да знаѣтъ онова което се видѣли, и да видятъ онова което другояче не бѣхъ могли да видятъ. — *Блакѣ.*

Дълги скаски и философскы разискванія очудватъ и смущаватъ дѣца-та, но не ги наставляватъ. — *Локъ.*

Колкото е важно да се знае какво учатъ дѣца-та, толкозъ е важно да се знае какъ тѣ учатъ. — *Мейо.*

Испърво не вреди толкозъ, колко много учишь, но колко добръ го учишь. — *Ерasmus.*

Учитель-тѣ трѣбва да знае отъ вѣщо нѣщо много повече отъ колкото се очаква ученикъ-тѣ да придобѣе (додѣ е подъ негово наставленіе). — *Еверетъ.*

Учитель-тѣ трѣбва да произведе въ ученицы-тѣ любопытство и усърдіе за учение, да ги възбуди да испытатъ и да разискватъ, да имѣ вдѣхне да имѣтъ повѣреніе на себе си и да ги води да

се стараѣтъ сами да опитватъ силы-тѣ си. — *Викершамъ.*

Любопытство-то у дѣца-та не е друго освѣн охота за учение, и за това то трѣбва да се насърчава у тѣхъ, не само като единъ знакъ, но като велико орѣдіе което природа-та е доставила за да се отмахне невѣжество-то въ което тѣ сѣ родили. — *Локъ.*

Ученикъ-тѣ трѣбва да се въспитава да дѣйствува независимо споредъ свой-тѣ си разумъ. — *Сенека.*

Съвършенство-то на чловѣка е величественна-та цѣль на вѣщо добръ-оправлявано въспитаніе. — *Викершамъ.*

Римокатолическа-та Иерархія. — Едно Католическо списаніе казва че Иерархія-та на Римокатолическѣ-тѣ Църкѣ имѣ сега 1145 разны чинове, отъ които 101 сѣ праздни. Останѣли-тѣ 1,044 сѣ расподѣлени споредъ както слѣдва: 6 кардинали владци, 48 кардинали свѣщенници, 10 кардинали діакони, 10 патриархи, 129 архиепископи и 642 епископи чисти католици, 51 архиепископи и епископи униати, 14 епископи безъ епархій, 6 апостолскы прѣдставителства, 103 апостолскы прѣдставители, и 25 апостолскы префектори. Прѣзъ папуваніе-то на Папѣ Пій IX сѣ се приложили на Римскѣ-тѣ Иерархій 315 новы чинове.

Едномѣсечно изселваніе отъ Ливерпулъ. Прѣзъ Януарій изъ Ливерпулъ излѣзли 66 пароплуви които отнесли 1,959 чловѣцы, отъ които 1,197 бѣли Англичани, 347 Ирландци, 15 Шотландци, 363 чуждестранци и 137 на които народность-та не се знаѣла. Отъ тѣхъ, 1,496 души отишли въ Съед. Държавы у Америкѣ, 330 въ сѣвернѣ Британскѣ Америкѣ, 79 въ Австралійѣ, 76 въ Южнѣ Америкѣ, 79 въ Источнѣ Индіѣ, 11 въ Западнѣ Индіѣ, 6 въ Кытай, и 32 на Западнѣ-тѣ брѣгѣ на Африкѣ.

Два великы броняни пароплува се построихъ на послѣдѣтъ въ Англіѣ за Турціѣ. Единъ-тѣ отъ тѣхъ, обаче, се е продалъ вече на Англіско-то правителство, и говори се че и другий-тѣ ще се продаде на сѣщо-то правителство.

Новы Планеты. — На послѣдѣтъ сѣ се открили още три новы планеты, първата на Януарій 29-ий, втора-та на Февруарій 2-ий, а третя-та на Февруарій 6-ий. Но още не се е доказало на здраво дали нѣкоя отъ тѣхъ не е отъ ветхы тѣ планеты; ако тѣзи сѣ новы, число-то на всички-тѣ тѣзи малкы планеты възлѣзва на 182.

Кравы. — Млѣко-то на кравы-тѣ съдържа най-много масло и се бута полесно, скоро слѣдъ като тѣ се отелятъ нежели послѣ. Около петъ мѣсецы слѣдъ отелваніе-то на кравѣ-тѣ, млѣко-то ѣ се сметана-та му е по-малко, но и зърнца-та на масло-то му сѣ по-малкы.

Лѣкарскы училища у Германійѣ. — Официалнѣ-тѣ Германскы календаръ извѣстѣява че прѣзъ минѣлѣ-тѣ години въ разны-тѣ лѣкарскы училища въ Германскы-тѣ области сѣ се пріели 6,116 ученици. Въ това отношеніе Вѣна държи първо мѣсто, а Берлинъ пада даже подиръ Прагъ.

Колосваніе. — Ако малко сапумена пѣна се смѣси съ колѣ-тѣ, смѣсъ-тѣ дава хубавъ лѣскавинѣ на денены рызы и огърлѣта.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

РУСКО МНѢНІЕ ЗА ПОЛОЖЕНИЕ-ТО.

С.-Петербургскы-тѣ дописникъ на *Таймсъ* пише че управител-тѣ на Вѣнкашны-тѣ Дѣла на Русіѣ изѣявявали че тѣ не разбирали политикѣ-тѣ на Англіѣ. Ето какво говорили тѣ на онзи дописникъ за теченіе-то на работы-тѣ:

Отъ почнуваніе-то на войнѣ-тѣ Британско-то Правителство се видеше да има двѣ нѣща на око, да поддържа Паризскы-тѣ договорѣ и да не остави Русіѣ да занимае Цариградъ. Сега, то прави вѣщо що може за да осуети тѣзи сѣ цѣли. Като насилува Дарданелскы-тѣ протоки то раздира Паризскы-тѣ Договорѣ, и като испраща военны корабы на Сарай-Бурну то ны принуждава да занимаемъ Турекѣ-тѣ столицѣ. Ный извѣстѣхмы на вашы-тѣ Министрѣ на Вѣнкашны-тѣ Дѣла за това, но той не обърнѣ вниманіе. Той не различава между дѣйствованіе прѣди и дѣйствованіе слѣдъ подписваніе-то на примиріе-то. Миръ-тѣ не е още сключенъ, и прѣговори-тѣ сѣ на прѣкъсваніе; зашто, отъ когато се появилахъ Британскы-тѣ военны корабы, Турекы-тѣ пѣлномошници сѣ възели другъ тонъ, и обявяватъ че на Българіѣ не може да се даде пѣлна самоправность. Види се че въ Цариградъ и изъ Европѣ мислятъ че прѣдложены-тѣ отъ Конференціѣ-тѣ прѣобразованія ще бѣдѣтъ достаточны слѣдъ пожертвованіе-то на 100,000 чловѣцы и 1,000,000,000 рублы. Русіѣ не може да съизволи на едно такова рѣшеніе. Тя не желае Султанъ-тѣ да остави Босфоръ-тѣ. Нуждно е да има единъ пазителъ на Дарданелы-тѣ, особено като земемъ прѣдъ очи Гръко-Славянскы-тѣ Въпросѣ, който бѣзъ съмнѣніе ще стане по-явѣнъ не слѣдъ дълго врѣме. Противъ Султаново-то пазителство има най-малко възраженіе, и той тѣ трѣбва да се остане, но негова-та власть въ Европѣ трѣбва да се стѣпи върху единъ нивѣкъ земѣ по брѣгѣ-тѣ на Дарданелскы-тѣ протоки. Останѣли-тѣ части отъ досегашны-тѣ му владѣнія ще му плащатъ данъ, но тѣ трѣбва да имѣтъ пѣлнѣ самоправность. Австріѣ не обыча това, но тя не може, въ деветнадесетый вѣкъ, да прогласи че Славяны-тѣ трѣбва вѣчно да робуватъ зашто тѣхна-та свобода е несъвѣтна съ нейны-тѣ интересы. Тя не обыча и едно приврѣменно заниманіе на Българіѣ отъ Русей-тѣ, но що да се прави? Ный не можемъ да оставимъ онѣзи земѣ на нѣжно-то милосердіе на Черкезы-тѣ и Баши-бозуцы-тѣ. Таковы държавицы, като Швейцарія и Белгіѣ, не можѣтъ да поспратятъ войскы за такъвъ цѣль. Ный желаемъ да занимаемъ Българіѣ най-много за двѣ години, и ако Австріѣ желае да се оздрави отъ къмъ тѣзи страхи, тя може да занимае Боснѣ и Херцеговинѣ, както се прѣдложи още отдавна.

СЛОВО-ТО НА БИСМАРКА.

Засемамы отъ *Туркы* слѣдующѣ-тѣ частъ отъ слово-то на Князь Бисмарка върху Источнѣ-тѣ въпросѣ:

Това което ще ви кажѣ е извѣстно: Примиріе-то даде на Рускѣ-тѣ войскѣ едно положеніе което се простира непрѣстѣжнѣ отъ Дунава до Мраморно море, съ единъ основѣ на подунавскы-тѣ крѣпости, нѣщо, което ми се види важнѣше въ примиріе-то, но за което никакъ не се появи противодѣйствіе. Това положеніе исклучава четырибѣдреникъ-тѣ отъ Варнѣ, Шуменъ и пр. То не-

ключава тоже Цариградъ и Гелиболъ, двѣ точки които споредъ други интересующы се не бѣва да се занимаѣтъ отъ Русей-тѣ.

Примиріе-то станѣ върху пѣкои условия, които азъ ще повторѣмъ вкратцѣ, за да видимъ дали интересъ-тѣ на Германіѣ се докача.

Първо-то условіе е самоправность на Българіѣ, въ границы които ще се опрѣдѣлятъ споредъ по-голѣмѣ-тѣ частъ на Българско-то жителство, и които не ще бѣдѣтъ по-малкы отъ опрѣдѣлены-тѣ въ Цариградскѣ-тѣ Конференціѣ. Разлика-та между единъ-тѣ и други-тѣ границы не е, споредъ мене, толкова важна што да смути Европейскы-тѣ мирѣ. Племеносаителны-тѣ свѣдѣнія които имамы не сѣ достовѣрны и достаточны. Харта-та на Кіекерта е още най-добра-та. Тя показва че граница-та на Българскѣ-тѣ народность, доста чиста отъ чуждицы, се спуща западно близо до Солунъ, отъ дѣто колкото отивашъ източно къмъ Черно море, жители-тѣ сѣ новече смѣсени по народность; Цариградскѣ-та Конференція, до колкото е опрѣдѣлено, турѣ Българскѣ-тѣ границѣ източно къмъ море-то малко по-насѣверъ отъ самы-тѣ кранца на Българскѣ-тѣ народность. Правленіе-то на Българіѣ ще бѣде какъвто бѣ онова на Сърбіѣ прѣди опразнуваніе-то на Бѣлградъ и други крѣпости. То се знае че Силы-тѣ подписницы на Паризскы-тѣ договорѣ ще трѣбва да размислятъ върху този въпросъ.

Слѣдватъ послѣ Чернагора, Сърбіѣ и Руманія. Венчы-тѣ тѣзи нѣща не докачатъ Германскы-тѣ интересѣ тѣй што да ны принудятъ да повредимъ сношенія-та си съ сѣбѣ-тѣ и пріятелы-тѣ си. Дохожда послѣ условіе-то за военно обезщетеніе. Обезщетеніе-то съ пары е работа на воюющы-тѣ; обезщетеніе-то съ земѣ може да зависи отъ подтвърженіе-то на Силы-тѣ подписницы на Паризскы-тѣ договорѣ.

Колкото се касае до Дарданелскы-тѣ протоки, тѣзи точки причини, споредъ мене, твърдѣ голѣмо безпокойствіе. Въпросъ-тѣ е безмѣрно важѣнъ, ако ключъ-тѣ на Дарданелы-тѣ прѣмине въ други рѣцѣ, и ако Русіѣ бы могла да ги отвара и затваря по волѣ-тѣ си. Но тѣзи случайность не се заключава въ настояще-то положеніе, и струва ми се че азъ съмъ длѣженъ да не говорѣмъ за неѣ. Плуваніе-то по Дунавъ-тѣ и прѣходъ-тѣ прѣзъ Дарданелскы-тѣ протоки, трѣбва да останѣтъ съвѣмъ свободны както сѣ были до сега; но за това имѣ съмнѣніе, и официално-то съобщеніе отъ С.-Петербургу което държѣ въ рѣжѣ се отправя за тѣзи точки просто къмъ Паризскы-тѣ договорѣ.

Вѣщо прѣзначеніе на гореспоменѣтый-тѣ договорѣ ще трѣбва да се одобри отъ Силы-тѣ; но, въ противѣнъ случай, война-та не бы послѣдвала необходимо. Да прѣдположимъ че Конференція-та не доведе до споразумѣніе, и Силы-тѣ кажѣтъ: ный не желаемъ да се бѣемъ по причинѣ на Рускы-тѣ условия, но тѣ (условія-та) не ни понасятъ. Отъ това бы произлѣзло едно състояніе на работы-тѣ което Руска-та политика не трѣбва да пожелае; по мое-то мнѣніе, въ интересѣ-тѣ на Русіѣ е да дойде въ споразумѣніе сега и да не отлага за други може-бы не толкова благоврѣменны случаи. Не вървамъ че Русіѣ е расположена да употреби насилство за да принуди Силы-тѣ да подтвърдятъ промѣненія-та които тѣ самы намирахъ за нужды. Отъ другѣ

странж, Силы-тѣ които быхж останжили не благодарны отъ Рускы-тѣ наредбы, готовы ли сж да ся бѣхж за да омекачатъ Рускы-тѣ условія? Но тогава бы трѣбвало, ако тѣ излѣхжт побѣдоносны, да ся рѣши сждба-та на Еропейскж Турціѣ, а азъ не вѣрвамъ че Австрія горѣщо желеа да распорежда съ завоеванія-та на Русіѣ. Искамъ да кажж че има малко случаи за еднж Европейскж войнж, и крѣвь-та ни ще охладѣе когато ся съберемъ на едно общо съвѣщаніе. Види ся че Конференція-та ще стане въ Баденъ-Баденъ, което е все едно за насъ; но азъ обявихъ че ако тя стане въ Германіѣ, прѣдсѣдательство-то принадлежи намъ. Конференція-та може да ся събере прѣзъ пѣрвж-тж половинж на Мартъ, и желателно е да стане по-рано за да ся прѣмахне неизвѣстность-та.

Вопрѣки порицанія-та противъ Германскж-тж политикж, азъ съмъ на мнѣніе че свобода-та за дѣйствуваніе коїж-то Германія е пазила за себе си и неизвѣстность-та на намѣренія-та ѣ, сж спомогнали за поддржаніе-то на миръ-тѣ. Ный смы длѣжни да бждемъ снисходителни и честни. Количимъ ся е появлявало нѣкое разногласіе между Австріѣ и Русіѣ, ный смы отбѣгвали да не земемъ странж нито на еднж-тж нито на другж-тж, да не бы ся скѣсала връзка-та на тройный-тѣ съюзъ. Да не забравямы че една велика сила никога не жертвува интересы-тѣ си за хубавы-тѣ очи на другж. Знаѣж че като казвамъ това много очакванія ся намиратъ измамены, но азъ не съмъ съгласенъ че ный трѣба да ходимъ по Наполеоновскы-тѣ пѣтъ за да станемъ сждници на свѣтъ-тѣ и учителя на Европж. . . .

Взгласявамъ ви явно отъ высотж-тж на тѣзи катедрж, че азъ никога не ще посѣвѣтувамъ Императора на еднж войнж, която не бы имала за цѣль да ся защити наша-та независимость и наше-то единство.

ТАЙМСЪ ВЪРХУ МИРЪ-ТЪ.

Извличамъ отъ *Л. Таймс* слѣдующе-то: Подписваніе-то на миръ-тѣ отъ Турскж и Рускж странж ще отвори пѣтъ-тѣ на Конференціѣ-тж; и, ако това съвѣщаніе събрание нѣкога ся събере, Англія ще ся прѣдставителствува отъ Лордъ Лайхтнеъ, дипломатъ прочутъ вездѣ по Европж за трезвенно-то и здраво-то си сжзденіе. Слѣдствие-то, обаче, ще зависе отъ условія-та коїто Русіѣ изискава. Тя може, въ силж-тж на право-то си като побѣдителка, да иска каквыто ще условія; но никоя уступка не ще бжде оздравена безъ съгласіе-то на Силы-тѣ коїто сж подписали Паризскы-тѣ договоры. Турція не е въ сжщо-то положеніе въ което бѣ Франція слѣдъ войнж-тж съ Германіѣ; тя е увѣрзана съ договоры коїто поручаватъ интересы-тѣ на Великы-тѣ Силы. Свои-тѣ си интересы Турція може и несумѣнно трѣба да пожертвува, но не е и тѣхны-тѣ. Навѣстинж, ако положатъ буквально права-та си въ дѣйствіе, Силы-тѣ можжт да омѣкчатъ всѣко едно отъ Рускы-тѣ условія, защото всыкы-тѣ ся касаѣжтъ много пли малко до бжджще-то на Турціѣ. Надѣвамы ся че прѣдн събрание-то на Конференціѣ-тж, Русіѣ ще може да покаже че тя не прѣдлага щото всыкы-тѣ Мюсулмани да ся оттеглятъ изъ Българіѣ. Друго е ако това условіе ся относи ва Черкезы-тѣ, коїто сторихж толкова пакости на самж-тж Турскж

държавж. Относително до Дарданелскы-тѣ протоки, Русіѣ искала щото стара-та наредба да остане въ дѣйствіе и за напѣрдъ. На това Англія ще ся въспротиви, защото въ такъвъ случай златный-тѣ Рогъ въ Босфоръ-тѣ ще бжде отворенъ на Рускы-тѣ военны корабы и затворенъ на нашы-тѣ. Казватъ още че Русіѣ искала едно голѣмо обезщетеніе — Батумъ, Ардаханъ, Карсъ, и пр.

Австрія, отъ другж странж, е противна на кроежы-тѣ за прѣустроеніе-то на Българіѣ. Причина-та е че Българія щѣла да включи вѣнчж-тж земѣ отъ Дунава до Балкана, цѣло-то корыто на Марицж, а може-бы и Солунъ. Ново-то Правительство тоже щѣло да ся надзирава отъ Рускы Комисари за двѣ години, и прѣзъ това врѣме онѣзи областъ щѣла да ся занимава отъ 60,000 Руска войска. Австріѣ-то Правительство вѣрва че всыкы такыва наредбы ще бжджтъ много вредителны за Австро-Унгарскы-тѣ интересы.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Условія-та за миръ-тѣ между Русіѣ и Турціѣ ся подписали минжлж-тж недѣлж вечеръ-тж на Св. Стефанъ отъ Турекы-тѣ пълномощницы Савфетъ пашж и Садуллахъ Бей, и отъ Рускы-тѣ — Генералъ Игнатіевъ и Г. Нелидовъ. Веднага слѣдъ подписваніе-то на миръ-тѣ, Н. И. Высочество Великый-тѣ Дукъ, придруженъ отъ щабны-тѣ си чиновницы, отишлж на поле-то при Рускы-тѣ войска коїто го чакали и имъ възвѣстѣлж сключваніе-то на миръ-тѣ, което ся пріело съ велегласны възкликанія. Тогава Великый-тѣ Дукъ като събралъ чиновницы-тѣ около си, благодарилъ съ едно кѣсо словце тѣмъ и на войска-тѣ за голѣмы-тѣ заслугы коїто тѣ сж направили прѣзъ тѣй честитъ свѣршеный походъ.

Условія-та за миръ-тѣ ще ся подписатъ наскоро отъ Императоръ-тѣ и отъ Султанъ-тѣ.

В. Порта още не е съобщила на вѣстницы-тѣ условія-та на миръ-тѣ. *Л. Хералдъ* обнародва нѣкои исправки на до сега обнародваны-тѣ си свѣдѣнія за условія-та. Споредъ него, Българско-то Княжество не щѣло да включи пристанище-то на Дедеагачъ, на Бѣло море, но ще задържи Драмж и Кавалж, като остави на Турціѣ Сѣресъ, Солунъ, и Святж Горж. На юго-западъ, Българія щѣла да допре до надъ Бытоліж. На сѣверо-истокъ, Българска-та граница щѣла да ся простира отъ Мангаліѣ на Черно море до Чернж водж на Дунава. Шуменъ и Варна ще ся очистятъ отъ Турекы-тѣ власти и войска. Българія ще плаща на Турціѣ само еднж часть отъ чистый-тѣ си доходъ.

Султанъ-тѣ испратилъ одного отъ служители-тѣ си на Св. Стефанъ, за да честити на Великый-тѣ Дукъ Николая подписваніе-то на миръ-тѣ. Великый-тѣ Дукъ отъ своѣж странж вѣржжлъ честитенія-та Султану чрѣзъ Г. Ону. Завчера въ вторникъ вечеръ-тж, Савфетъ паша, Министръ на Вѣнчашны-тѣ Дѣла, отишлж на Св. Стефанъ отъ странж на Султана за да покани Великый-тѣ Дукъ да дойде въ градъ-тѣ и да ся види съ Негово Величество. Вѣрва ся че Великый-тѣ Дукъ, задружно съ 200 чиновницы, ще дойде въ столицж-тж днесъ.

Таймсъ, отъ 10-ый Февр. сключва условный-тѣ си членъ съ слѣдующы-тѣ

думы: "Тѣзи война (между Англіѣ и Русіѣ) може да ся пзбѣгне чрѣзъ голѣмж снисходительность и на двѣ-тѣ Силы, а особенно на Русіѣ. Русіѣ е оздравила вече за себе си едно важно положеніе надъ другы-тѣ Силы додѣто не угрожава жизненны-тѣ имъ интересы. Тя знае твѣрдѣ добрѣ каквы сж тѣзи интересы, защото тѣ ѣ ся обявѣхж съ откровенность необыкновеннж въ дипломатіѣ-тж. Но едно такова положеніе може лесно да ся изгуби, и ако веднѣжъ ся изгуби ще бжде мжчно да ся спечели пакъ. Британска-та флота въ Мраморно море не заплашва Русіѣ до когато Рускы-тѣ исканія отъ Турціѣ сж съгласны съ обѣщанія-та коїто Руско-то Правительство е дало на Англіѣ.

Госпожа Игнатіевъ пристигнж въ Цариградъ минжлж-тж сжбботж сутринъ-тж съ Италіанскы-тѣ пароплудъ отъ Одессж, и веднага слѣдъ пристиганіе-то си отиде при Генералъ Игнатіева на Св. Стефанъ.

Генералъ Грантъ, прѣждебывшій-тѣ прѣдсѣдатель на Съединены-тѣ Държавы у Америкж, пристигнж въ градъ-тѣ ни минжлж-тѣ петъкъ. Въ пѣтешествіе-то си, Генералъ-тѣ е посѣтилъ Западнж Европж, Египетъ и Палестинж.

Минжлж-тж сжбботж ся отслужило въ Гръцкж-тж църквж на Св. Стефанъ една Божественна служба за приспомятнаго Императора Николая. Великый-тѣ Дукъ и всыкы-тѣ му щабъ присѣтствовали на службж-тж, и Рускы войници были наредени около църквж-тж. На другой-тѣ день ся испѣло *Тебе Господи* въ сжщж-тж църквж въ честь на годишный-тѣ празникъ за вѣцареніе-то на Императоръ Александра II-го.

Дѣлбока жалость ся почувствува минжлж-тж Св. Недѣлж сутринъ-тж отъ внезапж-тж смрътъ на Князь Черкасскы-тѣ Св. Стефанъ. Казватъ че Князь-тѣ умрѣлъ отъ припадкж. Той бѣше на възрастъ 53 години. Извѣстно е на всыкы-тѣ ни читатели че на покойный-тѣ бѣше вѣверено главно-то управленіе на гражданскж-тж службж въ Българіѣ.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

С.-Петербургъ 11 Февруаріѣ. — *Руска-та Агенція* извѣстѣва че главный-тѣ станъ на Рускж-тж войска въ Европекж Турціѣ ся прѣнеслъ въ Св. Стефанъ, за да ся даде единъ потикъ на прѣговоры-тѣ за миръ-тѣ. Сжща-та Агенція опровергава новинж-тж че Русіѣ искала испжзданіе-то на Мюсулманско-то населеніе изъ Българіѣ. Напротивъ, Русіѣ ся старае да въдвори свѣршенно равенство помежду вѣнчжы-тѣ жители на Българіѣ.

Букурещъ, 10 Февруаріѣ. — Русскы-тѣ подъ начальство-то на Ген. Тодлбена сж занимали Русчукъ вчера. Приготовленія ся правятъ за да ся почне изново плуваніе-то по Дунавъ-тѣ.

Лондонъ, 9 Февруаріѣ. — Лордъ Дерби и Князь Бисмаркъ нѣма да присѣтствуютъ въ Конгресъ-тѣ. Прѣдполага ся че и Князь Горчаковъ не ще присѣтствува тамъ.

Віена, 11 Февруаріѣ. — Поляшкы-тѣ прѣдставители въ Австріѣ-тж Камарж извѣстѣхж че ще протестиратъ противъ поведеніе-то на Русскы-тѣ спрямо нѣкои Поляцы въ Турско. Тѣ ще помодятъ Австріѣ-то Правительство да по-

иска въ Конгресъ-тѣ нѣкои улучшенія въ състояніе-то на Поляцы-тѣ.

Парижъ, 16 Февруаріѣ. — Младый-тѣ Архидукъ Рудолфъ, наслѣдникъ на Австрійскы-тѣ прѣстолю, дойде въ Парижъ отъ Лондонъ. — Извѣстія-та сж въобщѣ успокоительны. Увѣрватъ че прѣговори за Конференціѣ-тж ся почнж изново.

Слѣдующы-тѣ телеграммы извличамъ отъ *Таймсъ*:

Берлинъ, 8 Февруаріѣ. — Слово-то на Князь Бисмарка ся види да е произвело задоволствіе само въ Министерскы-тѣ кржгове. Князь-тѣ искава много помалко отъ колкото ся чакаше отъ него въ тѣзи обстоятелства.

Віена, 8 Февруаріѣ. — Слово-то на Князь Бисмарка успокои духове-тѣ тука. Въ него има нѣкои редовце коїто ся види да показватъ че Германія е по-благопріятна на Австріѣ-тж нежели на Русіѣ.

С.-Петербургъ, 8 Февруаріѣ. — Днесъ пріехмы едно съкращеніе отъ слово-то на Князь Бисмарка. Въ официалны-тѣ кржгове то не произведе никакво впечатленіе, защото съдържаніе-то му въобщѣ е сжщо-то каквото ся прѣдвѣждаше още прѣдн нѣколко дня. Онѣзи, коїто ся надѣхж Русіѣ да пріеме голѣмж дипломатическж подпоркж отъ Германіѣ, сж измамени.

Парижъ, 8 Февруаріѣ. — За забѣлжваніе е въ слово-то на Князь Бисмарка желаніе-то му да запази Германіѣ отъ всѣкж отговорность между Русіѣ и Австріѣ. Колкото ся относи до Англіѣ, тука ся мысли че Князь-тѣ счита Рускы-тѣ условія умѣренны само за да разсуче усуканы-тѣ пшкы между Англіѣ-тѣ и Рускы-тѣ народы.

Гръцкы-тѣ вѣстници сж обнародвали слѣдующы-тѣ телеграммы:

Лондонъ, 13 Февруаріѣ. — Лордъ Лайхтнеъ, Англіѣ-тѣ посланникъ въ Парижъ, ще прѣдставителствува Англіѣ въ Конференціѣ-тж. — Англіѣ-тѣ печатъ е твѣрдѣ войнствененъ. — Г. Харди, Министръ на Войнж-тж, ще прѣдложи въ Камарж-тж на Прѣдставители-тѣ за другы срѣдства за военны приготовления.

Берлинъ, 13 Февруаріѣ. — Слухъ ся раздава въ Букурещъ че Князь Карлъ ще ся откаже отъ Руманскы-тѣ прѣстолю, ако Русіѣ понеска неотмѣнно повръщаніе-то на Бесарабіѣ.

Атина, 14 Февруаріѣ. — Гръцкы-тѣ Министръ на Войнж-тж отиде днесъ за станъ-тѣ на Ламіѣ, близо до Гръцко-Турекж-тж границж. — Критико-то прѣдставително събрание е прѣкъсенжло прѣговори-тѣ си съ Портж-тж. То рѣшило да ся обърне къмъ Силы-тѣ и да ги помолн да разгледатъ състояніе-то на Критъ въ Конференція-та.

ИЗВѢСТІЕ.

По причинж на непостояннж-тж цѣнж на кайме-то, ный не можемъ вече да го приѣмамы за вѣстникъ-тѣ, и молимъ настоятели-тѣ си да дѣйствуватъ съобразно съ условія-та ни помѣстены подъ главіе-то на вѣстникъ-тѣ, коїто тѣ трѣба да прочетатъ съ вниманіе.

Издава ся отъ Американско-то Евангелиско Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.
Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатницж-тж на А. Х. Болджіана
Американъ-Ханъ.